

Нема, готово је!

Победник си пораза, па ето, њих слави јер ти се, ево, радују, господару без Господа и дворска лудо без дворова.

Залуду ти изборни дан- васкрсли су изборни векови, туго, а ту се гласова не можеш ни набројати а камоли покрасти их...

Да поткупиш земљу- непоткупљиво је небо, па мислиш ли заиста шаком земље на непреглед небески..?

Да поткупиш земљу – непоткупљива је васцела Црна Гора под њом, па мислиш ли заиста шаком земље на камен под каменом све до у дроб Црне Горе, а доле кости...

Праотачке, заветне, љуте богами и раде дуг да намире.

А, дужан си, несрећниче, нема камена на таласа којему не дугујеш...

Црну Гору, бедниче!

Црна а сва у горскоме сјају, читаву је дугујеш па, ето, веле праћедови да је време ако смо кости њихових костију, а ти се усуди да посумњаш...

Да је до мене и мени налик лако би ти, грешни смо, овоземни, страшљиви, можда би нас и поплашио, но ево ме праћед прекорева пред палим катуном, и ено ђеда, стричева, кумова, братственика у литијама- носе гробове више тробојки...њих се ја плашим, велики победниче пораза...

Страх ме је да никад више неће доћи на косидбу ако сутра, једном за свагда, не закристим ливаде!

Крвљу је свака била освештана, исповеђена и причешћена, па се преварих да је довољно где су они пали за Црну Гору, српску, немањићку, но залуду су падали ако ми не устанемо!

Мислиш ли, ђавоља работа, да су људи кренули литије и да, ето, улудо троше корака све надајући се да ће им зафалити, понестати, да ће стати укупани туђини ногу својих?!

Бог је, јадовниче, пренуо Црну Гору, па куд се света старица усправила и закорачила-туд су јој деца пошла за њом.

Друмова да зафали – корака неће!

Где понестане земље- има неба, а не знаш ти, разбојниче, кад Србин у облаке загази-
стопе су му голготске...

Не знаш да вазда има нешто веће од живота- живот да даш!

Не брани Србин само светиње положене на земљу, већ оне положене под њом и над
њом!

Нема више гласања, Ђукановићу, ове си изборе давно изгубио, вековима раније...

Давно је Србин на својој планини изабрао Господа, а ти пробај да га прегласаш, да
прогласиш некакву победу...

Рекох ти, лако би да је до мене и мени сличних, но ми, ено, праоци ђену манастире на
ливадама и испоснице од навилјака, па немамо што друго до иконе у руке и уз козбаше...

Ни дана ти више нећеш владати Црном Гором, буди убеђен, јер никада више нећу стајати
пред мртвим прађедом док ме прекорева пред палим катуном!

Не што ме је страх од њега већ што страујем од себе.

Страујем да ме потомци неће познати у том строју косача ако не устанем где су ђедови
падали!

Господ је господар моје Црне Горе- има Србин, Богу хвала, прежалити живот за оно од живота веће...

Изабрало се одавно, а ти покушај, Мило Ђукановићу, да прегласаш где су мртви пренули живе, а живи понели у литије икону, колевку и гроб...

(ИН4С)